

at der kunde følge den allermindeste Skade af at bibeholde i saadanne danske Documenter, der i Reglen ledsages af Oversættelser i de vigtigste fremmede Sprog, en dansk Maaleenhed som Benævnelse, vilde jeg visst ikke have tilraadet at gjøre den Forandring, som jeg har foreslaaet, og jeg skulde heller ikke have tilraadet det, hvis der kunde paavises en eneste Smule Nytte af at optage det engelske Navn. Der er Ingen her i Landet, der har bestaet sig med dette Spørgsmaal før jeg, thi jeg har i 1862 i England givet den første Impuls til den Forandring, der her er Tale om at foretage, og det er aldrig faldet mig ind, at vi skulde behøve at antage et engelsk Navn for at faae Englænderne til at respectere vor Maaling. Derimod har det været mig indlysende, at det var nødvendigt at gjøre det klart for Englænderne, ikke at vort Navn er overeensstemmende med det engelske, men at vort Maal er fuldstændigt overeensstemmende med det engelske Maal. Derpaa kommer det an, og jeg veed da ikke, hvorfor vi skulde bibeholde det fremmede Ord, som er optaget i Lovbokaftet, naar vi kunne sætte et dansk Ord istedet, og vi derhos ikke have den mindste Fordeel af at optage det fremmede.

Finantsministeren: Det forekommer mig ikke, at noget af de Endringsforslag, der her ere stillede, ere af en saadan Betydning, at det af den Grund var nødvendigt eller rigtigt at sende Loven tilbage til Landstinget. Forsaavidt Thinget imidlertid ikke maatte vilde følge denne Vej, skal jeg tillade mig at udtale mig om de foreliggende Forslag. Hvad da Forslaget under Nr. 1 angaaer, hvormed Forslagene under Nr. 7, 8, 10 og 19 ville falde sammen, skal jeg forsaauidt erkjende, at det er correctere, som det mere svarer til Tilstanden, saaledes som den for Tiden er, hvormod det forekommer mig, at det ikke vil svare dertil, naar de Foranstaltninger træffes, som senere hen i Loven ere forudsatte at skulle skee, nemlig de fornødne Foranstaltninger for Island og de vestindiske Colonier. Ivertimod forekommer det mig, at saaledes som Endringsforslaget ligger for, stiller det Island og Colonierne aldeles i samme Klasse som Ulandet,

og dertil finder jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund. Jeg nægter, som sagt, ikke, at den foreslaaede Affattelse for Dieblisset er mere correct; men jeg troer ikke, at der kan være nogensomhelst grundet Frygt for, at det, der nu staaer i Lovforslaget, skulde blive misforstaaet, da den Bestemmelse, som hører med for at give Lovbokaftets Redaction den nødvendige Opklaring, forøvrigt findes i Loven, idet det nemlig siges, hvorledes det skal gaae paa Tærverne, og der forbeholdes en Afgjørelse for Island og de vestindiske Colonier. Der et et Par Forslag, der staae i Forbindelse med disse, skjøndt det ikke forekommer mig, at de ligefrem falde sammen med dem, naagtet jeg vel bemærkede, at vor ærede Formand forudsatte dette. Det er Forslagene under Nr. 9 og 11. Det er ikke ganske det samme, der her er Spørgsmaal om, idet der, saavidt jeg forstaaer disse Forslag, er Tale om Forholdet mellem Registreringsdistricterne og Maalingsdistricterne (Spøgnæck: De falde sammen med de andre). Naar dette er Tilfældet, vorkfalder Anledningen for mig til at opholde mig ved dem. Jeg vilde iøvrigt kun bemærke, at ethvert Tolbsted i Landet vil være berettiget til at foretage Maaling, hvormod Registreringsdistricterne blive nærmere at indrette med forskjellig Størrelse ved Overtolbestyrelsen. Hvad nu Spørgsmaalet om Ton eller Skibstønde angaaer, hører jeg til dem, der ville raade det ærede Thing til ikke at forandre det i Lovbokaftet brugte Udtryk, ikke fordi jeg ikke skulde have ligesaa megen Vist til at purificere Sproget for fremmede Ord, som den ærede Forslagsstiller, men fordi jeg troer, at der er praktiske Ulemper ved ikke at adoptere Udtrykket „Ton“, naar man adopterer Tonsystemet. Jeg skal ikke udtale Nogetsomhelst som Resultatet af egen Erfaring, thi jeg har ingen, men jeg skal sige, at den samme Tanke er kommen frem allerede paa et meget tidligt Stadium af Forhandlingen om dette Lovbokaft, og at Alle de, der have haft med Sagen at gjøre, have tilraadet at blive staaende ved „Ton“ og ikke ombytte det med „Skibstønde“. Det er ganske vist, at for Føll, der ere nogle inde i Administrationen af disse Sager, er det temmeligt ligegyldigt, om der staaer det ene eller